

Mrzle rože . . .

Mrzle rože spet cveto.
Mnogi niso jih veseli,
ker ob peči zledeneli
ure žalostne teko.

Vedno cvetla bi pomlad,
če spoznavali bi bedo
oni, ki zaviti v volno
neobčutni mimo gredo,
koder biva mraz in glad . . .

Borisov.

Megle.

Ej, meglè so čarovnice;
zemlja vanje pot zgreši,
zemlja vanje, a megllice:
Čira, čara — zemlje ni.

Ej, meglè so čarovnice;
solnček vanje se spusti,
solnček vanje, a megllice:
Čira, čara — solnčka ni.

Ej, meglè so čarovnice;
brž domov naj vsak beži,
kogar v past dobé megllice:
Čira, čara — več ga ni!

Danilo Gorinšek.

Vrabci.

Tam na praznem polju
pfičke so se zbrale
in tako med sabo
v stiski modrovale:

»Njivice požete,
v zemlji so črvički,
huda nam bo predla,
že so beli grički.« —

»Ni je več postave,«
vrabec se oglasi,
»jaz poiščem zrnec
v hišah si po vasi.«

Vsi so odleteli,
okrog hiš prosili,
vrabci pa h kokošim
so se povabili.

Borisov.

